

Antidogma - Rejtőzködő rassztudomány 1.

2018 augusztus 18. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Még nincs

értékelve

Mérték

Az uralkodó ideológia fantáziadús állításaival ellentétben a népeggenetika megkérdőjelezi az emberi nagyrasszok létezését.

Linné óta az emberi nem legfőbb osztályozási kategóriájának a rassz számított, amely „közös örökletes fizikai jellegzetességek által meghatározott természetes populációk együttese”. (Henri Valois). Mindazonáltal az emberek igen nagy változatossága és a rasszok meghatározásához számításba vett jellegzetességek különbözősége azt

eredményezte, hogy az antropológusok igencsak eltérő számot adtak meg a létező rasszokra, a leggyakrabban említett három vagy négyt?l (a nagyrasszok) egészen hetvenig. Az emberiség rasszokra történő felosztásának első írásos nyoma a XVII. század végéről datálódik, és egy Francois Barnier nevű francia világtudóstól származik: „Észrevettem, hogy különösen négy- vagy ötfajta emberfaj létezik, amelyek különbözősége olyan feltűnő, hogy jogos alapul szolgálhat a felosztáshoz.” (Journal des Scavans, 1684. április 24.). Több mint két és fél évszázadon keresztül tartó „kegyelmi állapotot” követően csupán fél évszázada kezdték a rassz szó használatát és az általa hordozott és átörökített állandó „faji tényezőket” érvényességét kétségbe vonni, nevezetesen az UNESCO nagy nemzetközi konferenciáinak nyomán két különböző, de következtetéseiben egyirányú fronton.

Az ideológiai frontot a marxizmus bizonyos intranzigens formáinak egyeduralma, a nácizmus szinte már hipermnéziás emlegetése, a rasszizmusvád mint a politikai diszkvalifikáció netovábbjának következetesen túlzó használata, az egalitárius ideológiának a társadalomtudományokra történő rátelepedése (Franz Boas és társai) és a velejáró posztmodern relativizmus (miszerint a rassz csak „társadalmi konstrukció” vagy „nyelvi konvenció” lenne) jellemezte. Tudományos fronton ugyanakkor rohamosan fejlődött az immunológia, a genetika, a szerológia és különösen a molekuláris biológia, az új felfedezéseik pedig jobbra ellentmondtak azoknak a bizonyosságoknak, amelyeket korábban az antropológusok egy része vallott, akik szívesen gondolták azt, hogy az emberi rasszoknál nagyon különböző biológiai ismertetőjegyeket találhatunk. Márpedig a vércsoportok – hogy ennél az erősebb szimbolikus értékkel bíró példánál maradjunk – többé-kevésbé véletlenszerűen oszlanak meg az egész bolygón. A norvégok és busmanok közötti igencsak szembeeső fenotípusbeli különbözőségek tehát távolról sem ilyen markánsak a genotípusukban.

Ebből aztán a biológusok sietve arra következtettek, hogy az emberiség rasszbeli megoszlásának egyáltalán nincs tudományos alapja. A rassz fogalma veszélyessé és kompromittálónak vált számukra, és bár addig rendszeresen használták mind a sajtóban, mind a tudományos és nem tudományos publikációkban, ettől kezdve egyre gyakrabban került óvatos, bizalmatlan, sőt ellenséges idézőjelbe. Ezzel párhuzamosan beköszöntött a szemantikailag (és ténybelileg) még homályosabb körvonalú, kulturálisan viszont annál megnyugtatóbb csengésű „etnikum” szó dicsőségének korszaka. Mindez ismét csak azt bizonyítja, hogy minden kornak megvan a maga hóbortja, és ez alól a tudomány sem képez kivételt: miután hosszú időn át csak a rasszra esküdtek, a tudósok immár megesküsznek rá, hogy nem is létezik...

Köztudott az is, hogy az uralkodó eszmék és a rájuk épülő politikai rezsimek a tudományos életben is mindenkor számíthatnak hűséges mamelukok szolgálatára. Az ilyesfajta „udvari tudósok” emblematikus figurája az Egyesült Államokban momentán Richard Lewontin, a Harvard Egyetem biológusánál, egyáltalán nem melleleg pedig a „helytelenül gondolkodók” leleplezésére szakosodott Science for the People nevű kultúrmarxista csoport guruja, és egy olyan könyv szerzője, amelynek az ideológiai hatása fordítottan arányos a tudományos értékével (Human diversity, 1982). Mantraként ismételt és a média által szinte „isteni kinyilatkoztatásként” népszerűsített érvelésének az a sarokpontja, hogy az egyének mindnyájan különbözőek a populációkon belül, és hogy azok a jellegzetességek, amelyek ezeket a különbözőségeket okozzák, valamennyi populációban megtalálhatók.

Szlogené tömörítve: „mindenki rokon és mindenki különböző”, ami azt jelenti, hogy mindegyik népességben vannak sima és göndör hajúak, zsenik és idióták, magasak és alacsonyok, kék és barna szeműek stb. Még a bőr színe is csak közönséges illúzió lenne, vagy ha úgy tetszik: optikai csalódás. Ellentétben az átlagember érzékelésével, ezek az „éles látású” és tudományosan fölöttébb korrekt szobatudósok csupán egy „fokozatos elhalványulást” hajlandók felfedezni Svájcig, tehát egy néger és egy fehér között szerintük csak egy szellemileg retardált tesz különbséget.

Lewontin egyébként genetikus, tábora is főként genetikusokból áll, és mindenekelőtt a molekuláris biológia területén vonják kétségbe a rasszok létezését, azon az alapon, hogy minden ember ugyanazon a génállományon osztozik, vagyis – ellentétben az egyes kutatók által a XX. század közepéig vallott poligenista elmélettel – genetikai szempontból csupán egyetlen emberi nem létezik. Valamennyi jelenleg élő emberi lény egyetlen, közös őse a Homo sapiens sapiens volt. A kutatók azonban távolról sem egységesek az emberi nem kiemelkedésének időpontja és feltételei tekintetében. Egyesek szerint a modern ember Afrikában született viszonylag nem régen (valamikor 100-400 ezer évvel ezelőtt) és gyorsan szétterjedt az öt kontinensen. Ez az „out of Africa” vagy „afrikai Éva” elmélete, amelyet a genetikusok és paleoantropológusok többsége támogat. Mások szerint viszont az emberi nem differenciálódása a Homo erectus stádiumtól datálódik (1,7-1,9 millió évvel ezelőtt), amikor is a modern ember egymástól függetlenül jelent meg Euráziában, illetve valamivel később (mintegy 200 ezer éves lemaradással) Afrikában. Ez az ún. multiregionális elmélet, amelyet a paleontológusok egy jelentős és – az utóbbi időben véleményüket alátámasztani látszó leletek felfedezésének fényében – egyre növekvő hányada képvisel.

(Folytatjuk)

Gazdag István - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen:

<https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló